

сѣдижлъ на конь, когото гордо ѳздяше и подиосяше са върху му, ненадейно коньтъ са подплаши и, накакъ си неможалъ да го удържи, а сѣдлото му са искриви, и той вмѣсто да падне, кракътъ му са закачи у *zeigata*; коньтъ го повлича и бѣжишкомъ съ ритане го тѣтрѣше по камѣнака. Но за добрата му честь, да не загине съвсѣмъ, случайно са намѣрихъ нѣкои добри хора, които са испрѣчихъ на нѣтя и уловихъ коня, а него откачихъ утѣжлъ въ кръви. Каква страхотія! единія му кракъ бѣше откъснатъ и едвамъ са държѣше на кожата, главата сѣщо испробита и здраво мѣсто нѣмаше по тѣлото. Оттамъ го прѣдадохъ на лекаря, който му отрѣза крака и цѣреше ранитѣ, що бѣхъ твърдѣ грозни и мъчни за исцѣряване. Една цяла година са измина и той неможѣше да оздраве. Въ това врѣме отъ много болезни и умѣтъ му са повреди, щото незнаѣше вече и себе си; отъ друга стърна той остана безъ кракъ и неможѣше да си поклати отъ мѣстото си. Братъята му прибрахъ имането и самъ си него глѣдахъ цѣли 5 години (защото жена му и дѣцата имъ бѣхъ измрѣли отъ несносни тѣggi и сѣкогашни грижи). Останало бѣше само едно малко момченце и не го прибрахъ; но наскоро и то умрѣ, а бащата остана да тегли за грѣховетѣ си и да додѣва на братъята си, които го тѣрпѣхъ такъвъ да лѣжи изуменъ и сѣ на едно мѣсто, дордѣто и той умрѣ на мъки.

Недѣй са лакоми, о човѣче, за чюждото, и не-лукавнувай на своитѣ, защото са враща злото на твоята глава и неможѣшь избѣгна Божѣето наказание. Горнята приказка нек' послужи за примѣръ на таквизъ извѣдници и лоши хора.

ПРѢЗРѢННІЙ БРАТЪ.

У едно село живѣяхъ двама братъя, на които баща имъ бѣше умрѣлъ, и тѣ поискахъ да си раздѣ-